

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9922

София, 26.07.2017

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МАРИНА МИХАЙЛОВА

ЧЛЕНОВЕ:ДОНКА ЧАКЪРОВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар

на прокурора

от председателя

по адм. дело № 6204/2017.

МАРИНА МИХАЙЛОВА

и с участието

изслуша докладваното

Производството по делото е образувано на основание чл. 229 и с. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) по частна жалба на В. Л. Н. от [населено място], [област] против определение №1560/10.03.2017 г-, постановено по адм.дело №12379/2016 година по описа на Административен съд София - град/АССГ/. Оплакванията в частната жалба са за незаконосъобразност на определението, като се иска отмяната му и произнасяне по същество по първоначално подадената жалба до АССГ. В срока по чл. 232 АПК е постъпило възражение от ответната страна - [фирма] за неоснователност на частната жалба и правилност на оспореното определение. Частната жалба подадена в срока по чл. 230 от АПК и от надлежна страна, поради което процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА. Производството пред АССГ е образувано по жалба на В. Л. Н. срещу отказ за достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. №2630/30.11.2016 г. на изпълнителния директор на [фирма], по негово заявление от 16.10.2016 година. Със заявлението си Н. е поискал достъп до обществена информация относно броя на авариралите автомобили на дружеството за конкретни автобусни линии и за определен период от време. С оспореното писмо изх. №2630/30.11.2016 г., Изпълнителният директор на [фирма], е отказъл предоставянето на исканата информация по съборажения, че дружеството не е задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, тъй като по отношение на него не са налице предпоставките на §1, т.4, б."б" от ДР на ЗДОИ. АССГ е оставил без разглеждане така подадената жалба и е прекратил образуваното съдебно производство, като е обосновал правни изводи, че Едноличното търговско дружество [фирма], е самостоятелно юридическо лице и не попада в определението на пар.1, т. 4 от ДР на ЗДОИ за публичноправна организация. Търговското дружество не извършва дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми и не отговаря на определението на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ вр. пар.1, т. 4, б "б" от ДР на ЗДОИ. Същото е юридическо лице, което независимо от търговския си характер и е създадено с цел задоволяване на обществени интереси, но не е налице втората предпоставка - повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган да се определят от

възложители по чл. 5, ал.2 и ал.3 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, тъй като възложителят по чл.5, ал.2, т.9 ЗОП е кметът. Органът, изпълняващ общинския бюджет е този, който има правомощия по отношение на средствата по чл.1, ал.1 от ЗОП, а съгласно Закона за публичните финанси и Наредбата на Столичен общински съвет за съставяне, изпълнение, отчитане и контрол на бюджета на Столична община това е кметът на общината. Кметът на общината няма правомощия при определяне на членовете на управителния или контролен орган на дружеството, а Общинският съвет, който има такива правомощия, не е възложител на обществени поръчки. Не е налице и хипотезата на пар.1, т. 4, б. "в" от ДР на ЗДОИ, тъй като дружеството не е обект на управленски контрол от страна на кмета на СО или друг възложител на обществени поръчки. Поради това АССГ е приел, че акт, който изхождаща от субект, за който няма данни за е задължен субект по ЗДОИ, не представлява отказ по ЗДОИ и съответно - годеен за оспорване индивидуален административен акт. Касационната инстанция намира така постановеното определение за неправилно. Разпоредбата на §1, т.4 от Допълнителната разпоредба на ЗДОИ /Изм. и доп. – ДВ, бр. 97 от 2015 г., в сила от 12.01.2016 г. изм. ДВ бр.13/15.04.2916 г./ дава следната дефиниция на "Публичноправна организация": Това е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия:

а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки;

б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки;

в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1-14 от Закона за обществените поръчки; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Публичноправни организации са и лечебно заведение - търговско дружество, на което повече от 50 на сто от приходите за предходната година са за сметка на държавния и/или общинския бюджет и/или бюджета на Националната здравноосигурителна каса, библиотека на висши училища, обществена библиотека по смисъла на Закона за обществените библиотеки, музей или архив, чиято дейност се финансира със средства от държавния бюджет или от общинските бюджети.

Редакцията на разпоредбата следва да бъде тълкувана в смисъл, че "публичноправна организация" е това юридическо лице, което отговаря на едно от изрично изброените в т.4, б. "а" до "в" изисквания, а не кумулативно на трите посочени изисквания, както неправилно е приел АССГ. Няма спор по делото, че [фирма] е търговско дружество, което независимо от търговския си характер и е създадено с цел задоволяване на обществени интереси.

Обстоятелството, че търговското дружество отговаря на изискванията на §1, т.4, б. "а" от ДР на ЗДОИ е достатъчно основание да се приеме, че същото представлява задължен субект по смисъла на чл. 3, ал.1, т.1 от ЗДОИ. Поради това неправилно АССГ е изследвал наличието на пердпоставките по б."б" и б."в" от разпоредбата на §1, т.4 от ДР на ЗДОИ, а именно дали повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган да се определят от възложители по чл. 5, ал.2, т.1-14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, и дали дружеството е обект на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т.

1-14 от Закона за обществените поръчки. Изискванията на трите хипотези на т.4 са в условия на алтернативност, а не на кумулативност, поради което е достатъчно търговското дружество да отговаря на едно от условията, за да бъде считано като задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 от ЗДОИ.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното определение е неправилно и следва да бъде отменено, като делото се върне на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия за произнасяне по същество по оспорения отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Воден от горното, Върховният административен съд, пето отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №1560/10.03.2017 г., постановено по адм.дело №12379/2016 година по описа на Административен съд София - град.

ВРЪЩА делото на същия съд за произнасяне по същество по жалбата на В. Л. Н. срещу отказ за достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. №2630/30.11.2016 г. на изпълнителния директор на [фирма], по негово заявление от 16.10.2016 година.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.